

1. Z ne-be po - sel vy - chá - zí, zdá - vna již žá - da - ný,
 k Pa - nně či - sté při - chá - zí, od Bo - ha po - sla - ný,
 ten ra - jský arch - an - děl, na - zva - ný Ga - bri - el.

2. Zdrávas, plná milosti,
 od Boha zvolená,
 bohatá jsi na ctnosti,
 nad jiné vznešená.
 Synáčka míti máš,
 jménu mu Ježíš dáš.

3. Boží Syn si tě volí,
 smíš matkou mu býti,
 jak jen srdce tvé svolí,
 máš ho hned počítí.
 Svol, Panno přecistíš,
 počni Pána Krista.

4. Proč se, Panno, vyptáváš,
 kterak to nastane?
 Muže ač nepoznáváš,
 svol k službě oddané.
 Panenství nezrušíš,
 mateřství zakusíš.

5. Neboj se, to učiní
 sám Bůh všemohoucí,
 tebe, čistou, zastíní
 Duch Svatý žádoucí.
 Co nelze mysliti,
 Bůh může činiti.

6. Slyší Panna Maria
 zprávu od anděla,
 praví: Já jsem nejnížší
 Pánova služebná,
 nechať se mi stane
 podle vůle Páně.

7. Plesej, rajská Královno,
 správně jsi zvolila,
 divné věci božská moc
 v tobě způsobila.
 V tvém těle začal žít
 Pán, který spasí lid.

8. Ó věc divná a nová,
 Boha jsi obsáhla,
 Tvůrce všeho tvá slova
 k nám z nebe přitáhla.
 Slovo se vtěluje,
 Bůh mezi námi je.

9. Matko Boží, Matko má,
 pros za mě u Boha,
 aby cíle dosáhla,
 má duše ubohá.
 Přiveď nás, děti své,
 v království nebeské.

Zdráva buď, Panno Maria

viz str. 308